



၁၀/၁၀/၂၀၁၇

ကျွန်
ကုမ်းခြံကုန်း
တောင်ပြာ တောင်ပြာ

အမှာ စာ

(တစ်)

ဩကာသ အစချီ၍ ဘုရားရှိခိုးကြသည့်အခါ အပြီးသတ်ဆုတောင်း၌
အပါယ်လေးပါးသို့ မကျရောက်လိုပါကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ထည့်သွင်း
ဆု တောင်းကြလေ့ ရှိပါသည်။

ငရဲ... တဲ့။

တိရစ္ဆာန်... တဲ့။

ပြိတ္တာ... တဲ့။

အသူရကာယ်... တဲ့။

ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်မဖြစ်လိုကြပါ။ တိရစ္ဆာန်ဆန်သည့် လူအဖြစ်
လည်း မရရှိလိုကြပါ။

(နှစ်)

နိမ့်ကျသည့် လူသားတို့ ၏ ဘဝများကို ပုံဆောင်ကာ...

တောပါးစပ်(၂၀၁၄)

တောစန္ဒရား(၂၀၁၄)

တောကြီးထဲမှာ ကတော့ ဆောရီးပဲ(၂၀၁၅) ပြောစမှတ်ဆန်းတဲ့

တောဇာတ်လမ်း(၂၀၁၆) စသည် ဖြင့် သရော်စာများ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်
ပါသည်။ ။ 7 Day Daily သတင်းစာထဲ၌ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ရေးဖြစ်ခဲ့သ
ည့် စာများ ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

(သုံး)

ယခု...

တောပြောတောင်ပြော (၂၀၁၇) ကို ဆက်လက်၍ တင်ဆက်လိုက်ပါ
သည်။ ။ ရယ်ကြမောကြပြီးသည့် သကာလ ပို၍ မို၍ လူဆန်သော
ဘဝများ ဆီသို့ ရောက်ရှိကြပါစေကြောင်း ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်သာ...။

ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း

ရန်ကုန်မြို့။

*



ပြောမကုန် ဟောမကုန် တောရဂုံ

(တစ်)

ရက်မခြားပါဘူးဗျာ။ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလိုကြီးပါ။ တိရစ္ဆာန် သတင်းစာရဲ့ မျက်နှာဖုံးမှာ ဧရာမဓာတ်ပုံကြီးနဲ့ ဘာနဲ့ ဆိုသလို ထိပ်တန်း သတင်းတစ်ပုဒ်အဖြစ်နဲ့ ဖော်ပြလိုက်ပြီးတဲ့ သကာလ အဲသည် တိရစ္ဆာန် သုံးကောင် လူရွာထဲ ရောက်လာတာဟာ ဆက်တိုက်ကြီးဆိုသလိုပါ။ အလွန် အလွန်ဆုံး ခြားလှတစ်ရက်ပေါ့။ နှစ်ရက်ပေါ့။ သည့်ထက်မပိုပါဘူး။

သတင်းက ပညာတော်သင် သတင်းခင်ဗျ။ စုံနံ့သာမြိုင်တော်ထဲက လက်ရွေးစင် တိရစ္ဆာန်သုံးကောင်ကို လူရွာထဲကို လွှတ်ပြီး ပညာဆည်းပူးခိုင်းတဲ့ သတင်း။ မျောက်တစ်ကောင်ရယ်၊ ယုန်တစ်ကောင်ရယ်၊ သာလိကာကြီးတစ်ကောင်ရယ်။ ဥရောပ ထန်းခေါက်ဖာတွေ ဘာတွေဆွဲလို့ ။ နေကာ မျက်မှန်အမည်းကြီးတွေ ကိုယ်စီတပ်လို့ ။ ဘောင်းဘီရှည်တွေ ဘာတွေနဲ့ ။ လည်စည်းတွေ ဘာတွေနဲ့ ။ အိုင်တီသင်တန်းဆိုလား ဘာဆိုလား။

အိုင်တီဆိုတာ အင်ဖော်မေးရှင်းတက်ကနော်လော်ဂျီပေါ့။ Information Technology ဆိုတာကိုပြောတာနေမှာ ပေါ့။ သတင်းနည်းပညာပဲ ဖြစ်မှာ ပေါ့။

တိရစ္ဆာန်လောက ဖွံ့ဖြိုးဖို့ ရာအတွက် အိုင်တီနယ်ပယ်ကြီးမြင့်တက်
စေရေးအလို့ငှာ တိရစ္ဆာန်ထုကို ကိုယ်စားပြုပြီးတဲ့ သကာလ အနီသတ္တ
ဝါသုံးကောင်ကို လူ့ရုပ်လူ့ရွာဆီ ပညာတော်သင် စေလွှတ်လိုက်တဲ့
အကြောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဒေးလီးသတင်းစာ မျက်နှာဖုံးမှာ ဖော်ပြလိုက်ပြီး
တဲ့ နောက် လူ့ရွာထဲ သင်းတို့ ရောက်လာကြတဲ့ အခါ ဂျက်ကပဲ သွားပြီး
တွေ့လိုက်တာပေါ့။

"ကျုပ်တို့ က ဖုန်းအထူးပြုပညာတော်သင် လာတာဗျာ...။ သင်တန်း
ကာလက နှစ်ရက်ပါ..."

ဟောဗျာ။ တိရစ္ဆာန်ကမ္ဘာကနေ လူကမ္ဘာရှိရာဆီ ခြံစည်းရိုးတွေ ဘာ
တွေကို ကျော်ခွခုန်လွှားပြီးတဲ့ သကာလ ခက်ခက်ခဲခဲနှင့် အရောက်
လာပြီးတော့မှ ပညာတော်သင်ရောက်လာရတဲ့ ဥစ္စာကို နှစ်ရက်မျှသာဆို
ပြန်တော့။

"ဆော့ဖ်ဝဲ (Software) တွေ ရေးတာသွင်းတာ၊ အက်ပလီကေးရှင်း (Application) တွေ သုံးတာ၊ နက်ဝေါ့ခ် (Network) တွေ ချိတ်ဆက်တာ၊
ဟာ့ဒ်ဝဲ (Hardware) တွေ တပ်ဆင်ပြုပြင်တာ ဆိုတာမျိုးတွေကို လာသ
င်တယ်လို့ ထင်တာကြောင့် အနီပညာတော်သင် သုံးကောင်ကို နှစ်ရက်
တည်းနဲ့ ဘယ်နှာသို့သင်ကြားပါအံ့ လတ္တံ့လို့ ဆိုပြီး ဂျက်မျက်နှာကြီးက
အံ့အာသရဲပုံစံကြီးဖြစ်နေခဲ့တယ် ထင်ပါရဲ့ ။ ပညာတော်သင်ခေါင်းဆောင်
လီဒါမျောက်က မမေးဘဲနဲ့ ဝင်ဖြေပါတယ်။

"ကိုယ်တို့ က Conversation on Phone ကို လာသင်တာ...။ တယ်
လီဖုန်းစကားပြော"တဲ့ ။

ဪ...။ နည်းပညာခေတ်ကြီးထဲမှာ အရှိန်အဟုန်နဲ့ ဆိုသလို ရှေ့
ကို အတင်းရောက်နေတဲ့ လူသားတို့ရဲ့ အသီးအပွင့်ကလေးတွေဟာ လူ့

ရွာကို ကျော်ပြီးတဲ့ သကာလ တိရစ္ဆာန်လောကကိုပါ ရောက်ရှိသွားခဲ့တာကြောင့် စုံနံ့သာမြိုင် တစ်တောလုံး လက်ကိုင်ဖုန်းကိုယ်စီနဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ ကာလကြီးထဲမှာ လူလိုသူလို စကားပြောတတ်ဖို့ ရာအတွက် တိရစ္ဆာန်လောကသားတို့ ကို ဖောက်သည် ချလမ်းညွှန်ပေးနိုင်ဖို့ အလို့ငှာ တောကို ကိုယ်စားပြုလို့ ပညာတော်သင် ရောက်လာခဲ့ကြတာပါတဲ့ ။

ဖုန်းကို ကိုင်ပြီးတဲ့ အခါ စကားကို ဘယ်နှယ်ပြောပါဆိုတာကို လူတွေဆီ ပညာတော်သင်လွှတ်ရတဲ့ ဘဝ။ ဆန်းလိုက်တဲ့ တိရစ္ဆာန်လောက။

(နှစ်)

လူတစ်ယောက် လက်နှိပ်စက်ရိုက်နေတာကို မြင်သွားတဲ့ မျောက်တစ်ကောင်ကို လက်နှိပ်စက်တစ်လုံးနဲ့ ထားပစ်ခဲ့တဲ့ အခါ လူကို တုပပြီး လျှောက်တော့ ရိုက်နေပါရဲ့ ။ စာလုံးတွေကလည်း တွေ့ကရာ ရှစ်သောင်း စာရွက်ပေါ်လျှောက်ထင်ကုန်ပါရဲ့ ။ အနို့သော် ဘာမှ တော့ အဓိပ္ပာယ်မရှိ လေဘူးပေါ့။

သို့ကလိုပါပဲ။ လူတွေ တယ်လီဖုန်းကိုင်တယ်ဆိုလို့ လိုက်ကိုင်၊ လူတွေက ဟယ်လိုဆိုလို့ လိုက်ဟယ်လိုပေမယ့်လည်း ဖုန်းယဉ်ကျေးမှု မသိတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ ဖုန်းကိုင်လိုက်တဲ့ အခါ တောထဲမှာ အကုန်ခွကျကုန်တော့ တာပါပဲ။

တစ်ရက်မှာ ဒရယ်ကလေးတစ်ကောင်ဆီ ဖုန်းဝင်လာပါတယ်။ ဖုန်းနံပါတ်က သူနဲ့ စိမ်းတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ပါ။ ဒါကြောင့် ဆက်တဲ့ တိရစ္ဆာန်ရဲ့ နာမည် ပေါ်မနေပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒရယ်က "ဘယ်သူလဲဟေ့။ ငါပါကွ. . . ပြော ဘာကိစ္စလဲဆိုတော့ ငါပါကွ. . . မစ္စတာ ဒရယ်လေကွာ"ဆိုပြီး လုပ်ထည့် လိုက်ပါလေရော။

အဲသမှာ တစ်ဖက်က ဝေါင်းငေါင်းငေါင်းလို့ ဆိုကာ လုပ်ထည့်လိုက် တော့မှ ကိုယ့်ဆီဆက်နေတာ ကျားမှန်းသိပြီး ကြောက်နူးတုန်သွားခဲ့ တော့တာ။

ဖုန်းပြောတဲ့ အခါ တစ်ဖက်က ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း မသိသေးတဲ့ အ ချိန်မှာ ကိုယ်က နီဝါတတရားနဲ့ နှိမ့်ချပြီးပြောရတယ်ဆိုတာကို လူတွေ ကတော့ သိပြီးသားပါ။ တိရစ္ဆာန်တွေကသာ ဖုန်းတွေကိုင်ထားပြီး ပြော ချင်ရာ စွတ်ပြောချနေတာ။

ပြောဦးမယ်။ တစ်ခါသားတုန်းကကျတော့ ဖုန်းဝင်လာတာကြောင့် ဆင်အိုကြီးတစ်ကောင်က ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်ပါလေရော။ အဲသမှာ စပြီး ဝင်လာတဲ့ အသံက...။

"ဟေ့ကောင် ခွေးသား... ဘာလုပ်နေတုံး" တဲ့ ။

ဘယ်သူလဲဗျာ။ ဘယ်သူ့ဆီကို ဆက်နေသလဲဗျာနဲ့ ဆင်အိုကြီးက ပြ န်မေးရှာပါတယ်။

"အောင်မယ်... မအေပေးက မင်းငါ့ မသိဘူးလား... ငါ့အသံ မမှ တိမိဘူးလား... ဟင်... နှမပေး..." တဲ့ ။

ကြည့်ပါဦး။ သူ့အသံကို တိရစ္ဆာန်တိုင်းက သိနေရမယ်ဆိုတဲ့ အပေါ က်။

လူလောကမှာ ဖုန်းစပြီးခေါ်တဲ့ အခါ ဟယ်လို ကျွန်တော်က ဘယ်သူ ပါခင်ဗျာ။ ဘယ်သူနဲ့ စကားပြောချင်လို့ ပါ ခင်ဗျာဆိုတာမျိုး ဖုန်းယဉ် ကျေးမှုရှိတယ် မဟုတ်လားဗျာရယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေက ဖုန်းသာကိုင်ထား တယ်။ ၎င်းအရာကို မသိဘူး ထင်ပါရဲ့ ။

နေဦး။ တောထဲမှာ Miss Call ကို တွေ့တဲ့ နွားကြီးဟာ အဲသည့် နံပါ

တ်ကိုပြန်ခေါ်ပြီး ဘာကိစ္စရှိလို့ ပါလဲခင်ဗျာ Miss Callတွေ့လို့ ပါ ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ ဆက်သဗျ။

"ဘာ. . . ဘယ်သူက ခေါ်ထားလို့ တုံး။ အဓိပ္ပာယ်မရှိ. . . ကြောင်မ နေ နဲ့ " ဆိုလား။ အဲဒါတုံ့ပြန်တဲ့ စကားပါ။

ယဉ်ကျေးတဲ့ လူတွေဟာ Miss Call တွေ့ရင် ပြန်ခေါ်ကြစမြလေ။ ကိုယ့်ဆီကို ဝင်ထားတာကိုး။ ဘယ်သူပါလိမ့်။ ဘာကိစ္စများ ရှိနေပါလိမ့်။ ဘာများ ပြောချင်ပါလိမ့်။ ပြန်မေးကြစမြပေါ့။ အလေးအနက်ထားတဲ့ သဘောပေါ့။ တစ်ဖက်ကလည်း ရှိရင်ရှိတယ်ပေါ့။ မှားခေါ်ထားမိခဲ့ရင်လည်း မှားနှိပ်မိလို့ တောင်းပန်ပါတယ်ပေါ့။ အခုတော့. . . ။

တစ်ခါလည်း မျောက်ကလေးက နွယ်ကြိုးကိုခိုပြီး တက်နေတုန်း ဖုန်းဝင်လာတာ။ ငါပြောမယ် လိုက်ရေးမှတ်စမ်း။ အခုချက်ချင်းတဲ့ ။ မျောက်ခမျာ နွယ်ကြိုးကို လွှတ်လိုက်ရဦး၊ ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်ရဦး။

လူရွာထဲမှာ ယဉ်ကျေးတဲ့ လူတွေဟာ ဖုန်းပြောလို့ အားပါသလား ခင်ဗျာ။ မအားရင်ပြီးမှ ပြန်ခေါ်ပါ့မယ် ခင်ဗျာဆိုတာမျိုးတွေနဲ့ ကူးလူး ဆက်ဆံနေကြတာပါ။

တိရစ္ဆာန်နှစ်ကောင် ဖုန်းပြောနေပုံကလေးက စာပန်းချီရေးပြချင်ပါသေးရဲ့ ။

တောဝက်တစ်ကောင်က ကိုယ်လုံးကို သစ်ငုတ်တိုနဲ့ ပွတ်နေရင်းက နေ လှမ်းမေးပါတယ်။ ဖုန်းကလေးနဲ့ ။

"ဟယ်လို. . . သူငယ်ချင်းဘာလုပ်နေသလဲ" တဲ့ ။

ရွံ့အိုင်ထဲမှာ လူးနေတဲ့ ကျွဲကလည်း ဖုန်းကလေးနဲ့ ပြန်ဖြေပါတယ်။

"ဘာမှ မလုပ်ဘူး သူငယ်ချင်း" တဲ့ ။

တောဝက်က...

"အေး... ကိုယ်လည်း ဘာမှ မလုပ်ဘူး သူငယ်ချင်း" တဲ့ ။

လူတွေက ပြောစရာရှိမှ ပြောကြတာ။ တိရစ္ဆာန်တွေက ပြောစရာ ဖြစ်အောင် ပြောကြတာ။

(သုံး)

ဟော... အခု တိရစ္ဆာန်သုံးကောင် ပညာတော်သင်လွှတ်လိုက်တာ ဂျက်ဝမ်းသာတယ်။ ဖုန်းကိုယ်စီကိုင်ပြီး ဖုန်းပြောနည်းမသိသေးတဲ့ စုံနဲ့ သာမြိုင်ကို ပြန်ပြီး ပညာပေးဖို့ တဲ့ ။ လူတွေ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ ပြောဆိုဆက်ဆံနေကြပုံတွေကို သင်တန်းအမြန်လာတက်တာတဲ့ ။

ခလုတ်တွေကို လျှောက်ပြီး နှိပ်တတ်နေရုံနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေဟာ လူ ဖြစ်မသွားနိုင်ဘူးလေ။

*

မိမိတို့
ပုဂ္ဂိုလ်
ပေါမူလေးတို့



မျက်တွင်းဟောက်ပက် တောမြိုင်ကြီးထဲမှာ

(တစ်)

ဟိုး လွန်လေပြီးသော နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ဝေးကွာလှသော အတိတ်ကာလများ တုန်းဆီက စုံနဲ့သာမြိုင်ဆိုတဲ့ တောကြီးထဲကို ဝင်သွားတဲ့ အခါအချိန် ကလေးပေးပြီး တောထဲမှာ အလည်အပတ်နေရင်းက တစ်ညနှစ်ညမှ သည် တစ်လနှစ်လအထိ နေမယ်လို့ စိတ်ကူးဝင်လာတာနဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဆက်ပါလာတဲ့ ပြဿနာက အဘယ်မှာ နားလို့ အဘယ်မှာ အိပ်မလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာပါပဲ။

"ခက်ပါ့ဆရာကြီး ဂျက်ရယ်။ သစ်ပင်သစ်ခေါင်း အောင်းတဲ့ အကောင်က အောင်း၊ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ် ကောင်းကောင်း မှာ မှေးမှိတ်တဲ့ အကောင်က မှေးမှိတ်... ရေထဲဆင်းပြီး စိမ်တဲ့ အကောင်က စိမ်။ တိရစ္ဆာန်ဘာသာဘာဝ သည် လိုပဲ နေခဲ့ကြတဲ့ ဥစ္စာ၊ ထိုနည်းလည်းကောင်း ဆိုသလို တိရစ္ဆာန် အပေါင်းကဲ့သို့ပဲ သင့်ရာတော်ရာမှာ နားကြနေကြပေါ့ဗျာ ဟုတ်ဘူးလား။"

ဖွတ်ကြီးက အဲသည် လိုပြောတော့ ဂျက်က တော်တော့ကိုပဲ ပြန်ရှင်းပြရပါတယ်။ လူတွေဟာ တစ်ရပ်တစ်ရွာကို သွားကြတဲ့ အခါ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ မတူညီတဲ့ အကြောင်း၊ တစ်အိမ်အိမ်မှာ သွားပြီး တည်းခိုခဲ့ရင် ဧည့်သည် ရော အိမ်ရှင်ပါ မလွတ်မလပ်ကြီးတွေ ဖြစ်တတ်ကြတာမို့ အခကြေးငွေပေးပြီး နားခိုရတဲ့ နေရာကလေးတွေကို ဖန်တီးထားကြတဲ့ အကြောင်း၊ လော့ဂျင် (lodging) တို့၊ အင်း (inn) တို့၊ မိုတယ် (motel) တို့၊ ဟိုတယ် (hotel) တို့ အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ အကြောင်း သိထားသမျှ လျှောက်ပြီးတော့ ပြောပြမိပါရဲ့ ။

"လော့ဂျင်ဆိုတာကတော့ အိပ်ရုံသက်သက်ပေါ့လေ။ အင်း ကျတော့ စားစရာသောက်စရာပါရသပေါ့။ မိုတယ်တို့ ၊ ဟိုတယ်တို့ ကတော့ နည်းနည်း မြင့်သွားပြီ။ တစ်ရပ်တစ်ရွာသွားတဲ့ အခါ လူတွေဟာ သို့က လို တည်းခို မှေးစက်ကြကြောင်းပါ"

ဖွတ်ကျားက သစ်ပင်ပေါ်ကနေ ဇောက်ထိုးကြီးကြည့်ကာ ဂျက်စ ကားကို နားလည်သွားတဲ့ ပုံ ပေါ်ပါတယ်။ ဖွတ်ကျားမှ မဟုတ်ပါဘူးလေ ။ အပြန်အလှန်စကားပြောနေတုန်းမှာ အဲသည် အနားကို ရောက်လာကြ တဲ့ ထိုထို ဤဤသော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းကလည်း အိုင်ဆီးအိုင်ဆီး (I see) ဆိုတဲ့ စတိုင် အသီးသီးနဲ့ ပေါ့။

တောထဲကို အလည်အပတ်ရောက်ရောက်လာကြတဲ့ လူတွေဟာ ဟို သစ်ပင်အရိပ်မှာ တစ်မှေးမှိုတ်ရလေနီး၊ သည် ကျောက်ဂူအဝမှာ ခရီး ဆောင်အိတ်ကို ချရလေနီးနဲ့ ဣန္ဒြေမရတဲ့ ယင်း၎င်းနှစ်တွေကို ကျော်လွ န်သွားပြီးတဲ့ သကာလ လူတွေနဲ့ အကူးအလူးအဆက်အဆံ များ လာတဲ့ အခါ တောဟာ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို နားခိုမှေးစက်စရာတွေနဲ့ ပြည့်နှက် သွားလိုက်တာ များ ။

(နှစ်)

ဟုတ်ပ။

စုံနံ့သာမြိုင်ဆိုတဲ့ တိရစ္ဆာန်တို့ ရဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာဖြင့် တစ်ဖက်လူ သားကို အသက်ရှူမှားမတတ်ပြောင်းလဲသွားလိုက်တာ။ ဘယ်နေရာကို ကြည့်လိုက် ကြည့်လိုက် အင်း (inn) တွေ၊ မိုတယ် (motel)တွေ၊ ဟိုတယ် (hotel) တွေ။

တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေ ဝင်ကြထွက်ကြရှိနေပုံကဖြင့် အမြဲမပြတ် တရစပ်ကြီးဆိုသလို ဖြစ်နေခဲ့တာမို့ စည်ပင်ဝေဆာလွန်းတဲ့ မဟာမဟာတောကြီးရာဇာလို့ တောင် ဆိုရမတတ်ပါ။

အဲသဟာနဲ့ တစ်နေ့တော့ ဂျက်လည်း စုံနံ့သာမြိုင်တောထဲကို အလည်သွားရင်းက ညနေကလေးကလည်း ညီအစ်ကိုသာမက ညီအစ်မတွေပါ မသိတသိဖြစ်လာခဲ့တာမို့ လူ့ရွာဘက်ကမ်းဆီ မပြန်တော့ဘဲ တောထဲမှာ တည်းဖူးခိုဖူးတယ်ရှိအောင်လို့ ဆိုကာ တိရစ္ဆာန်ဟိုတယ်တစ်လုံးရှိရာဆီကို ဝင်လိုက်မိခဲ့ပါရောလို့ ဆိုပါတော့။

(သုံး)

တောမို့ထင်ပါရဲ့ ။ ဈေးက သက်သာလိုက်တာ။ အသပြာငွေ ငါးထောင်ကျပ်တဲ့ ။

အခန်းထဲဝင်ကာ ခုတင်ပေါ်တက်ပြီး ပက်လက်ကလေးနဲ့ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတာ နှစ်နာရီလောက်ပဲ ရှိမယ်ထင်ပါရဲ့ ။ တံခါးလာခေါက်လို့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဟိုတယ်ဝန်ထမ်း မြည်းမကလေး။ အချိန်ပြည့်ပြီတဲ့ ။ အခန်းပြန်အပ်တော့တဲ့ ။

အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ အခန်းပြင်ထွက်ကာ ကောင်တာရှိရာဆီသွားမေးတော့ ထိုင်နေတဲ့ မြေခွေးက ဟုတ်တယ်လေတဲ့ ။ သည် ဟိုတယ်က အချိန်ပိုင်းပဲ ငှားတာတဲ့ ။ တစ်ရက်လုံး မငှားဘူးတဲ့ ။ ခင်ဗျားဆီက ယူထားတဲ့ အခန်းခက နှစ်နာရီစာပဲ ယူထားတာတဲ့ ။ ခက်ချေလေပြီ။ အိပ်လို့ ကောင်းနေတဲ့ အချိန်ကြီး။

"ဒါဆို နောက်နှစ်နာရီဆက်ငှားမယ်ဗျာ"

ဂျက်စကားကို ကောင်တာက မြေခွေးက ငြင်းပါတယ်။ မရပါဘူးဗျာ

တဲ့ ။ ပြီးတော့ ဧည့်ခန်းထဲက နှစ်ကောင်စီ နှစ်ကောင်စီတွဲထားတဲ့ တိရစ္ဆာန် စုံတွဲအသီးသီးရှိရာဆီ မေးငေါ့ပြပါတယ်။ တောကြောင် အထီးအမ ။ တော ခွေးအထီးအမ။ တောဝက် အထီးအမ။ ဝံပုလွေ အထီးအမ။ ဆိတ်ထီး ဆိတ်မ။ နွားထီး နွားမ။

"အခန်းတွေက booking ပြည့်နေတာ ခုနက နှစ်နာရီတောင် ကံကောင်းပြီး လွတ်နေလို့ ရတာ"

ဂျက်က ဘာများ တတ်နိုင်ဦးမှာ ပါလိမ့်။ အထုပ်ကလေးဆွဲကာ နောက်ထပ် ဟိုတယ်တစ်လုံးရှိရာ အရပ်ဆီ ခြေဦးတည်ခဲ့မိပါရဲ့ ။

ဟုတ်ကဲ့။ ထိုနည်းလည်းကောင်း ဟိုတယ်ပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ ။ နှစ်နာရီစာပဲ ရပါသတဲ့ ။ အခန်းအားလုံး booking ပြည့်နေပါသတဲ့ ။

ဇာတ်သွားကို တတ်အားသမျှ ချုံ့ရသည် ရှိသော် ယင်း၎င်းညက ဂျက်သည် နှစ်နာရီတစ်ခါ ဟိုတယ်တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ပြောင်းပြောင်းပြီး အိပ်ရသည် ဖြစ်ရာ၊ ငွေကုန်ရုံမျှမက အိပ်ရေးမဝသည် ဖြစ်ရာ နံနက်လင်းသော် မျက်တွင်းဟောက်ပက်ကြီးနှင့်ပါဟူလို။

(လေး)

စုံနဲ့သာမြိုင်ကနေ ပြန်လာကြတဲ့ တောပြန်လူသားတို့ ဆုံတဲ့ အခါ စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ အိပ်ရေးမဝတဲ့ အကြောင်း ညည်းကြပါတယ်။

"တိရစ္ဆာန်တွေက ဟိုတယ်ဖွင့်ပြီး ညအိပ်လက်မခံဘူးတဲ့ ဗျာရယ်"

တောကြက်ဖကြီးတစ်ကောင်က အဲသည့် ညည်းသံကိုကြားတဲ့ အခါ သူ့ဆီမှာ ကြက်အိပ်ကြက်နီးသင်တန်းလာတက်ဖို့ ကမ်းလှမ်းပါတယ်။ ဆတ်ခနဲ အိပ် ဆတ်ခနဲ နိုး အမြန်တက်စေရမည်ဆိုလား။ တိရစ္ဆာန်ဟိုတယ်များ နဲ့ အဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်စေရမတဲ့ ။

ဪ... ဂျက်တို့ ကသာ ညည်းနေကြတာပါ။ တိရစ္ဆာန်တွေကဖြင့်
ပျော်လို့ ။ အထီးနဲ့ အမ သဘောတူမျှတဲ့ အခါ ဟိုတယ်ရှိရာဆီ
အချိန်ပိုင်းပြေးလိုက်ကြတာပါပဲ။ အပြေးဝင်။ အပြေးထွက်။

လူတွေကျတော့မှ သွားသွားပြီးခက်နေတာ။ ဘယ့်နှယ်။ တိရစ္ဆာန်
ကမ္ဘာကို ကိုယ့်နေရာနဲ့ နှိုင်းရတယ်လို့ ။ ။

★



ကျေးဇူးရှင် ဘုရားရှင်ကလေးများ

(တစ်)

အနန္တော အနန္တဘယ်နှပါးရှိသတုံးဗျလို့ မေးလိုက်ရင် လူအများ စုကြီးကတော့ ဒါလေးများ ဆိုတဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ ငါးပါးလို့ ဖြေမှာ အသေအချာပဲပေါ့။ ဟုတ်တယ်လေ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ။ အဲသဟာပဲ မဟုတ်လားဗျာရယ်။ အနို့သော် တစ်ခုပြောလာနိုင်တာက ခင်ဗျားဥစ္စာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအတွက် မဟုတ်လားဗျာဆိုတာမျိုးပေါ့။ ဟုတ်တော့ ဟုတ်သလိုလိုပဲ ထားလိုက်ပါတော့။ သို့လင့်ကစား မည်သည့်ဘာသာဝင်မဆို ဘုရားရယ်၊ ယင်း ဟောကြားသည့် တရားရယ်၊ ထိုတရားတို့ ကို လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်သူ ဘာသာသာသနာဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်၊ မိဘနှစ်ပါးရယ်၊ ဆရာရယ်တို့ ဟာဖြင့် ကျေးဇူးရှင်များ ဆိုတာကတော့ ငြင်းမရဘူးလို့ ထင်မြင်ယူဆမိပါရဲ့ ။

ဟော... အခုကြည့်။ စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးထဲက လုပ်ထည့်လိုက်ပုံ။ လူသားတွေထက် နှာတစ်ဖျားသာစေရမယ်လို့ များတိတ်တဆိတ်ကြွေးကြော် ထားလေရောသလား မသိ။

အနန္တောအနန္တကို ခြောက်ပါးတိုးမြှင့်လိုက်တယ်ဆိုလား။ အဲဒါကို သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွေ ဘာတွေလုပ်ပြီး ဖွင့်ဟရှင်းလင်းမှာ တဲ့ ခင်ဗျ။ နောက်ထပ်ကျေးဇူးရှင်တစ်ပါးကို အဘယ်နားကနေ ကပ်ပြီး နောက်ထပ်

ပ် စာရင်းတိုးမှာ ပါလိမ့်။

Jungle Press Conference တဲ့ ။ ဂျန်းဂဲလ်ပရက်စ်ကွန်ဖရင့်ဆိုတော့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလို့ ပဲ ဆိုပါတော့။ တိရစ္ဆာန်တွေ တော်တော်များများ လာကြမယ် ထင်ပါရဲ့ ။ လူတွေကတော့ မျက်စိကြီး နားကြီးလောက်ပဲ ဖိတ်ပုံ ရပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့။ အဲသည့်အထဲမှာ မိမိကျွန်ုပ်ဆရာကြီးဂျက်က သွားပြီး တော့ ပါဝင်နေရပြန်တာပါ အရပ်ကတို့ ။

(နှစ်)

နယူး ကျေးဇူးရှင် ထုတ်ဖော်ဖွင့်လှစ်ကြောညာပွဲတဲ့ ခင်ဗျ။ အဲဒါ တော့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲရဲ့ ခေါင်းစဉ်။ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်မယ့် တိရစ္ဆာန်ကြီးတွေ ရောက်မလာကြသေးပေမယ့် အဲသည့် လွတ်နေတဲ့ စားပွဲနဲ့ ကုလားထိုင်တွေရဲ့ အနောက်က သစ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်ကို လှမ်းပြီး ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဗီနိုင်း (Viny) ပေါ်မှာ အဲသည့် ခုတင်ကစာတန်းကို ရေး ထိုးရိုက်နှိပ် ဖော်ပြထားလေရဲ့ ။

အို... ဘာတဲ့ ။ နယူးကျေးဇူးရှင်ထုတ်ဖော်ဖွင့်လှစ်ကြောညာပွဲပါတဲ့ ။

ရှေ့ဆုံးတန်းမှာ နေရာယူထားတဲ့ ဂျက်အပါအဝင် လူသားလေးငါး ယောက်က ကွင်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ဝေဝိုက်ရှုစားအကဲခတ်လိုက်တော့ တိရစ္ဆာန်တွေ တိရစ္ဆာန်တွေဆိုတာ များ လိုက်တာ။ တွားသွားတွေလည်း ပါရဲ့ ။ ခြေနှစ်ချောင်းတွေလည်း ပါရဲ့ ။ ခြေလေးချောင်းတွေလည်း ပါရဲ့ ။ ရေသတ္တဝါတချို့က မလှမ်းမကမ်းက ချောင်းရေစပ်စပ်ဆီမှာ ။ အတောင်ပံနဲ့ အကောင်ပျံတွေက သစ်ကိုင်းတွေရဲ့ အပေါ်မှာ ။ ငါတို့ အကောင်ကြီးတွေ ဘာတွေများ ရှင်းတော်မူကြပြန်လေဦးမှာ ပါလိမ့်ဆိုတဲ့

မပြန်နာပေးကိုယ်စီနဲ့ ။

အဲဗျာ။ အသံဗလံမျိုးစုံနဲ့ ကျွက်ကျွက်ညံနေတဲ့ အခိုက်မှာ ပဲ မီးခဲကို ရေနဲ့ ဖျန်းလိုက်သလို ရှဲခနဲဖြစ်သွားတာကတော့ နယူးကျေးဇူးရှင်ထုတ်ဖော်ပွဲမှာ ပါတဲ့ အကောင်ကြီးတစ်ကောင်ဝင်လာတာပါခင်ဗျ။ ခြင်္သေ့။

ခြင်္သေ့က မာစီဒီးနဲ့ ရောက်လာတာပါ။
တံခါးခြောက်ပေါက်မာစီဒီးကြီးနဲ့ ပါဗျာရယ်။ ခြင်္သေ့ကတော်လည်း ပါ
တာပေါ့။ ခြင်္သေ့ကတော် တစ်ကိုယ်လုံး စိန်တွေချည်းပါပဲ။ စိန်ဘယက်၊
စိန်နားကပ်၊ စိန်လက်စွပ်၊ စိန်လက်ကောက်၊ စိန်ခြေချင်းဆိုတာတွေချ
ည်း။

နောက်တစ်ကောင်ဝင်လာပြန်တာက ကျား။ ကျားကလည်း စတားပါပဲ။ သူကတော့ ကိုယ်ပိုင်ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ရောက်လာတာခင်ဗျ။ ထုံးစံအတိုင်း ကျားကတော်ကလည်း ဖဝါးခြေထပ်ထက်ကြပ်မကွာဆို သလိုပေါ့။ ကျားမကိုလည်း အများက ငေးကြရတာပါ။ သူက ပလက်တီ နမ်တွေချည်း ဝတ်လို့ ။ ဆွဲကြိုး၊ လက်စွပ်၊ နားကပ်၊ လက်ကောက်၊ အ ကုန်ပလက်တီနမ်။

ဟော...ဟော...နောက်တစ်ကောင်။ မြေခွေးခင်ဗျ။ ဝင်ချလာလိုက်တာ ရိုးလ်ရွိုက်စ် (Rolls Royce) ကားကြီးနဲ့ ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းတွေကိုသာ ရောင်းပြီး ဘာမှန်းမသိသူတွေကို ဘယ်တော့မှ မရောင်းတဲ့ ကားကို စုံနဲ့သာမြိုင်က မြေခွေးလိုအကောင်က ဝယ်စီးထားတယ်ဆိုတော့ကာ အဘယ်လူသားတစ်ဦးတစ်ယောက်ဆီက နေ အဘယ်မျှ မတန် တဆဈေးပေးကာ အဘယ်သို့တစ်ဆင့် ပြန်ဝယ်ထားလေသလဲဆိုတာကိုတော့ မသိနိုင်ပေဘူးပေါ့ဗျာရယ်။

တောဦးသျှောင်မြေခွေးက Roll Royce ပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ အခါ ဂိုးလ်

ဟာဗာနား (Gold Havana) ဆေးပြင်းလိပ်ကို ခဲလို့ ၊ ရေဘင် (Ray-Bin) မျက်မှန်ကိုတပ်လို့ ၊ မောင့်ဘလင့်က် (Mont Blanc) ဘောပင်ကိုချိတ်လို့ ။ သူကတော့ မြေခွေးကတော်ကို မခေါ်ခဲ့လေပါ ဘူး။

"ကဲကဲ. . . သံသယကင်းဖို့ အမှန်ဘဝရှင်းဖို့ ဟုတ်ပလား"

အဏုမြူဗုံးကြဲပြီးစ ဟီရိုရှီးမားပမာ စုံနဲ့သာမြိုင်ဟာ ဆိတ်ငြိမ်လို့ သွားပြန်ပါရဲ့ ။

(သုံး)

စုံနဲ့သာမြိုင်ဆိုတဲ့ တောဌာနကြီးဟာတောသဘာဝအတိုင်း အေးအေး လူလူနေလာကြရာကနေ မြေခွေးက ဦးဆောင်ကာ သူ့အကောင်တစ်သိုက်တို့ နဲ့ ခန့်ခွဲစီမံအုပ်ချုပ်၍ အတန်အသင့်အကြာမှာ တစ်တောလုံးစုတ်ပြတ်သွားခဲ့လင့်ကစား အကောင်ကြီးတစ်သိုက်ကဖြင့် တောင်ကြီးကို ဟိုက်၍ ယူလိုက်သည့်ပမာ ကြီးပွားသွားကြတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ တောတွင်း တောပြင် ဝေဖန်ပြစ်တင်သမှုများ လာတာကြောင့် အဲဒီ ရုတ်ခြည်းအရောင် ဝင်းသွားတဲ့ အကောင်တစ်သင်းက သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်တဲ့ ပွဲပါပဲလေ။

ခြင်္သေ့က. . . "ဟောသည့်တောကို စီမံအုပ်ချုပ်ခွင့်ရတဲ့ နေ့ကစလို့ အမဲတောင်မှ မလိုက်ဘဲ ပေးတာပဲ စားခဲ့တယ်။ အခု. . . အဆင်ပြေတယ်ဆိုတာက သားက ရှာကျွေးနေတာ။ ဒါ့ကြောင့် သားရဲ့ ကျေးဇူးကျုပ်တို့ အပေါ်မှာ ကြီးတယ်"

ကျားက. . . "မာစီဒီးနဲ့ ခြင်္သေ့ကို သံသယပွားကြသလို ကျုပ်ကိုလည်း ကိုယ်ပိုင်ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ လို့ စောင်းမြောင်းနေကြတာပါပဲ . . . တကယ်က သမီးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ သမီးကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း

လေး အောင်မြင်လို့ ဆိုတာ သိထားစေချင်ပါတယ်"

မြေခွေးက... "ကိုယ်တို့ အပျံစားနေတယ်ဆိုပြီး အထင်မလွဲနဲ့ ကိုယ့် သားသုံးကောင်က ဖင်ပြအောင် အရောင်းအဝယ်လုပ်နေကြရတာ"

ယုံသလား၊ မယုံသလား မသိပေမယ့် တိရစ္ဆာန်အထုကြီးဟာ တိုးတိုး နဲ့ တွတ်တွတ်ဆိုသလို ဖြစ်နေကြတာကတော့ အမှန်ပဲခင်ဗျ။

အဲသလိုနဲ့ အထင်မှားအမြင်မှားတွေကို ပိုမိုထင်ရှားစေအံ့သောငှာရယ်လို့ များ လား မသိပါဘူး။ ခုနက အကောင်ကြီးတွေက သူတို့ ရဲ့ ကျေးဇူးရှင် ရင်သွေးတွေကို ခေါ်ယူကာပြလိုက်ပါလေရဲ့ ။

ခြင်္သေ့က မာစီဒီးထဲကနေ သားတော်မောင်ခြင်္သေ့ကို ခေါ်ပြပါတယ်။ ပေါက်စကလေး။ လမ်းလျှောက်တာတောင် ယိုင်ထိုးယိုင်ထိုးနဲ့ ။

ကျားက ရဟတ်ယာဉ်ထဲက သူ့ကျေးဇူးရှင်သမီးငယ် ကျားကလေးကို သွားခေါ်စေပါတယ်။ ရှိလှ လေးငါးလပေါ့။ ကျားမကြီးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ နို့တပြတ်ပြတ်နဲ့ ။

မြေခွေးရဲ့ Rolls Royce ကားကြီးထဲကနေ ခေါ်လာတဲ့ သားပေါက်သုံးကောင်က ရွယ်တူကလေးတွေ။ သူတို့ လည်း နို့မပြတ်ကြသေးဘူး။ အမေ ပါမလာလို့ ထင်ပါရဲ့ ။ နို့ဘူးကိုယ်စီနဲ့ ။

"အဲတော့... ခြုံပြောမယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ ခုနှယ် တောက်ကြွားနေတာ သားသမီးလေးတွေ မြှောက်စားလို့ ဟုတ်ပလား။ လူတွေက အနန္တော အနန္တ ငါးပါး။ ကျုပ်တို့ တိရစ္ဆာန်တွေက ခြောက်ပါး။ သူတို့ ကြောင့် ဟုတ်ပလား... သူတို့ ကြောင့်" လုံးဝ သက်ငြိမ်။ တိတ်ဆိတ်။

"အေးဗျာ... သည် အရွယ်ကလေးတွေနဲ့... စီးပွားရေးလုပ်ပြီး မိဘကို ချမ်းချမ်းသာသာထားနိုင်တာ ဂုဏ်ယူဖို့ ကောင်းပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်

တွေဟာ လူတွေထက် သားသမီးကံကောင်းပါရဲ့ "

ဂျက်လည်း မနေနိုင်လွန်းတာနဲ့ စားပွဲရှိရာမှာ တန်းစီထိုင်နေတဲ့ တိရစ္ဆာန်ကြီးတွေရှိရာဆီသွားပြီး သို့ကလို ပြောလိုက်မိပါရဲ့ ။

ဒါမျိုးသာ သားသမီးကံကောင်းတယ်ဆိုလို့ ကဖြင့် ဂျက်တောင်မှ ဘဝ အဆက်ဆက်တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ချင်မိပါရဲ့ ။

★